

ŽIVLJENJE V KARANTENI

Osebe: Mama, Sara (otrok), Maja (sestra), varnostnik

1. prizor

(Prvi teden karantene. V Sarini sobi, še vedno spi.)

Sara (Se dvigne in pade nazaj na blazino): Jooj, kako sem zaspana, ah, saj bo šola že počakala, bom še malo zadremala.

Mama (Vidi, da Sare še vedno ni na zajtrk. Zakliče.): Saraaaa! 10 je ura, šola se je že zdavnaj začelaaaaa!

Sara (Sitno): Pa ja no, kaj težiš, saj so počitnice.

Mama (Sama pri sebi.): Hmm ... počitnice ... bo že videla, kaj so počitnice!

2. prizor

(Jutro prvega dneva v drugem tednu.)

Sara (Ponosno.): No, danes pa bom le naredila nekaj za šolo, da mi ne bo tako dolgčas.

Mama (Zamomlja,) No, pa se je le spametovala.

Sara: Vzela bom računalnik in se lotila dela. (Odpre dokument, šokirana bere.) Joooj, pa kaj je s temi učitelji narobeeee!? Mislim, glej to, kolk so nam dali za delat, mislim, glej, jaz tega ne bom naredila!!!

Mama (Privoščljivo.): Hehehe, no, zdaj bo pa videla, kaj so njene »počitnice«!

Sara (Sitno, neučakano zakliče.): Majaaaa! Kakšen je ključ za učilnico pri slovenščiniiiii?!

(Ni odgovora)

SARA (Jezno odide proti vratom Majine sobe, vdre vanjo in se dere.): Majaaaa! Dej mi povej, kako je ključ za slovenščino!

Maja (Se ozre od ekrana, jezno.): Sara, pojdi ven iz moje sobe! Kaj ne vidiš, da imam videoklic z učiteljem?

Sara (Osramočeno.): Ojej, oprosti. (Zapre vrata. Sama pri sebi.) No, očitno bom morala vsak dan delati na polno, če se bom želela uskladiti s svojimi sošolci.

3. prizor

(Nekaj dni kasneje)

Mama: Sara, ti lahko napišem listek in boš šla v trgovino? Jaz te bom pa peljala.

Sara: No, pa naj bo.

(V trgovini)

Varnostnik (Začudeno.) Hej, ti, gospodična!

Sara (Se ustavi.): Želite?

Varnostnik: Ker ura še ni 10 dopoldan, je sedaj dovoljeno nakupovati le starim ljudem in nosečnicam. Mar nisi vedela?

Sara (Sama pri sebi, jezno): Joj, pa to ne more biti res! (Naglas, pohlevno.) Ja, gospod varnostnik (Nato se hitro nečesa domisli). Emm, ... noseča sem!

Varnostnik (Sam pri sebi.): Hmm, joj ti mladi ljudje! Ne vem, če ima 15 let, pa je že noseča. (Glasno Sari.) Potrdilo, prosim!

Sara (sama pri sebi.): Aaam, potrdilo, kaj pa je to? (Nato, pa v žepu najde potrdilo mamine plačane položnice in mu ga pomoli pod nos.)

Varnostnik (Pogleda.): Mlada damica, tako se pa ne bomo šli, odidi iz trgovine, sicer boš morala na policijo!

Sara (Sitno): Okej no, pol grem pa ven!

4. prizor

(V avtu.)

Mami (Začudeno.): Ja, kje imaš pa živila?

Sara (Sitno.): Mah, nagnali so me ven, ker ni prava ura.

Mama: Ja, pa zakaj se nisi česa domislila?

Sara: Ja, saj sem! Rekla sem, da sem noseča.

Mama (Jezno.): Kaaaj?! (Ko se že malo pomiri.) Pa so ti verjeli?

Sara: Ne, no.

Mami: Čakaj, grem še jaz poskusit. (Odide.)

5. prizor

(Čez nekaj časa.)

Mama (Žalostno.): Joj, tole pa res ne gre, tudi meni ni uspelo!

Sara: No, vidiš, da ne gre.

Mama (Jezno.): Vsega si ti kriva! (Vžge avto in spelje.)

Sara: Ne, pa nisem!

Mama (Nemočno.): Ojej, Sara, ne morem zaviti!

Sara: Paziiii! (Avto se sunkovito ustavi, da obe vrže naprej na sedežih.)

Mama: Sara, si v redu?

Sara: Seveda, ne skrbi.

Mama (Si oddahne.): Uh, samo, da si v redu! Oprosti za vse to.

Sara (Izčrpano.): Ta karantena mi pa res ni usojena ...

KONEC

Avtorica: Neža Švirt, 8. a

Mentorica: Barbara P. Plevanč